

Det bliver jo yderligere underligt af, at Dansk Folkeparti ved hr. Jesper Langballe for en halv time eller en time siden stod på samme talerstol og sagde, at han da godt ville medgive, at der var nogle ting og nogle kanter i det her, som kunne slibes af, og at det kunne laves lidt anderledes.

Dansk Folkeparti vil medgive det, men jeg hører ministeren sige, at hun bestemt ikke er af den opfattelse. Er det korrekt forstået?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj): Jeg hørte hr. Jesper Langballe sige præcis det, jeg sagde, nemlig at de ønsker, der var fra Socialdemokratiet, blev imødekommet.

Det var sådan set ikke mig, der indledte med at sige, at man ikke ønskede, at erklæringen skulle med i lovforslaget. Det var hr. Thomas Adelskov selv, som sagde, at Socialdemokratiet ønskede, at den ikke skulle med. Så måtte mit gensvar bare være, at det ønske kom, fordi jeg sådan set sagde, at jeg syntes, at det var helt naturligt, at når lovforslaget indeholder en paragraf om, at man i fremtiden skal underskrive en erklæring, fortæller de, der står bag lovforslaget også, hvad den erklæring indeholder. Det synes jeg sådan set er det mest reelle.

Jeg syntes, det var et meget underligt ønske fra Socialdemokraterne, at de ikke ville være ved indholdet af sådan en erklæring. Den er lagt frem, og hr. John Dyrby siger så, at den ikke kan ændres. Jamen vi behandler et lovforslag, og det er selvfølgelig sådan, at det lovforslag, som regeringen fremsætter, har vi jo tygget igennem, og det står vi selvfølgelig ved.

Erklæringen er et bilag til lovforslaget, skal jeg så lige understrege, og den til enhver tid siddende minister har mulighed for at ændre i den. Men det er jo ikke det samme, som at man ikke vil gøre den til genstand for diskussion.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Jamen det bliver jo en underlig diskussion, hvis man ikke vil ændre det.

Men jeg kunne godt tænke mig at tage fat et andet sted, når det nu er, det er til diskussion.

Lovforslaget har jo været sendt ud i høring, og høringssvarene siger stort set alle sammen, at der er noget galt med tonen i den her erklæring. Ministeren siger så, at det er der ikke, man kunne jo beskyldte ministeren for at være tonedøv, men gør det ikke indtryk, at så mange hørings-

svar siger, at det her sådan set godt kunne bruges til noget positivt og noget rigtigt, men at man kunne lave tonen om. Man kunne altså opnå nøjagtig det samme formål med den her informationsindsats, som ministeren taler så smukt om, og som jeg sådan set er enig i, ved at lave om på erklæringen, ordlyden og den tone, der er i den. Var det da for søren ikke værd at overveje det?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Vi har skam også lyttet til høringssvarene. Men det er klart, at der er et punkt, hvor der er uenighed. Det er jo ikke bare sådan, at en regering eller de, der står bag nogle lovforslag, ukritisk ændrer efter høringssvarene. Vi har selvfølgelig en mening med det her.

Men der er faktisk blevet lyttet til høringssvarene, og der er blevet ændret på to punkter. I det sidste punkt, som drejer sig om flygtninge, har vi lyttet til UNHCR's indvending.

Der er faktisk, og det glemte jeg så at sige før, et andet punkt, og det er punkt 5, hvor der blev gjort opmærksom på det her med pligt og retlighed, at man ikke har pligt til at deltage i de demokratiske processer. Det havde vi en drøftelse om – også med Dansk Folkeparti – og blev enige om, at de, der havde indsendt det, havde ret. Derfor har vi ændret formuleringen, således at vi understreger, at det er en ret, man har, til at deltage i de demokratiske processer. Så vi har faktisk lyttet til høringssvarene.

Kl. 17.25

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil stille et spørgsmål til integrationsministeren, som jeg også stillede til fru Irene Simonsen. Det er sådan, at der i punkt 4 i integrationskontrakten står, at i det øjeblik man er arbejdssøgende og deltager i danskuddannelse og i de aktiviteter, der er beskrevet i integrationskontrakten med kommunen, er man berettiget til midlertidig hjælp. Betyder det også, at familiesammenførte i fremtiden vil være berettigede til at få økonomisk hjælp?

Jeg gør opmærksom på, at det i øjeblikket er sådan, at familiesammenførte ikke har ret til at få sociale ydelser. Altså, forudsætningen for at få familiesammenføring er, at man skal være selvforsørgende. Som jeg læser punkt 4 i integrationskontrakten, vil man lave det om. Er det korrekt?